

Moció d'ICV EUiA per sol·licitar l'apropament dels presos catalans Jordi Cuixart, Jordi Sanchez, Joaquim Forn i Oriol Junqueras

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El 2 de febrer, el jutge del Tribunal Supremo Pablo Llarena va decidir mantenir en presó preventiva el Conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Forn. En la seva resolució afirmava que existeix, encara avui, "risc de reiteració delictiva". La decisió es produïa després que Forn renunciés al seu acta de diputat. Malgrat aquest gest, el Tribunal sosté que existeix "incertesa" de què la "voluntat política majoritària" vulgui respectar "l'ordre legal" per aconseguir la independència.

Uns dies abans, el 12 de gener, el Tribunal Suprem espanyol ja havia denegat als diputats electes Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i el propi Forn assistir als plens del Parlament. I, ahora, desestimava la petició de Junqueras de ser traslladat a una presó catalana.

Tant Joaquim Forn com Oriol Junqueras són a la presó des del 2 de novembre, quan la jutge de l'Audiència nacional, Carmen Lamela, els va decretar presó incondicional.

Per la seva banda, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, els líders de les dues principals entitats de la societat civil catalana, Òmnium cultural i l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), són a la presó des del 16 d'octubre passat acusats de sedició. De les quatre persones, dues d'elles, Junqueras i Sánchez, són avui diputades electes del Parlament de Catalunya.

Davant d'aquesta situació d'excepcionalitat, el Ple de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana ja va aprovar una moció el passat 30 de novembre de 2017 en què es demanava l'alliberament de Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Joaquim Forn i Oriol Junqueras.

Incomptables pronunciaments jurisprudencials consideren la presó preventiva com una mesura excepcional i que només ha de ser sostinguda quan sigui estrictament necessari i mai amb finalitat punitiva.

La privació de llibertat de persones manifestament pacífiques no és l'única circumstància que genera una gran preocupació social, s'hi suma també el fet que estan presos en centres penitenciaris de fora de Catalunya. Tots ells compleixen la presó preventiva en centres penitenciaris depenents del Ministeri d'Interior, situats a Soto del Real i Estremera, a una 600 km de distància de Catalunya, on hi tenen els seus domicilis, famílies i vincles afectius.

Aquesta política penitenciària, entesa com un "càstig social" des de l'àmbit dels Drets Humans és intolerable en un Estat de dret.

Segons el pacte Internacional de Drets Civils i Polítics aprovat per l'ONU i el Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, l'empresonament d'una persona s'ha d'efectuar a la presó més propera a la seva llar.

Existeixen diverses normatives que qüestionen aquest procediment penitenciar, com ara el principi de seguretat de les persones detingudes o empresonades, admès el 9 de desembre de 1988 per l'Assemblea General de l'ONU que diu textualment: "Si la persona detinguda o presa així ho requereix, se li mantindrà en una presó situada a una distància raonable de la seva residència habitual". O una de les regles mínimes de les Nacions Unides sobre el tractament de reclusos: "En la mesura del possible, els reclusos seran internats en establiments penitenciaris a prop de la seva llar o al seu lloc de reinserció social".

El 6 d'octubre de 2017 el Ple del Parlament Europeu va aprovar l'anomenat Informe Bergeron sobre les condicions i sistemes penitenciaris de la Unió Europea, en el qual

condemna l'allunyament dels presos perquè "constitueix un càstig afegit per a les famílies dels reclusos". La situació d'allunyament respon a una pràctica penitenciària coneguda com la dispersió que a l'Estat espanyol s'ha practicat des de l'any 1978, principalment a persones acusades de delictes de terrorisme. Una circumstància que no només afecta a les persones empresonades, que són aïllades del seu entorn i orígens, sinó també sobre les seves famílies i amistats, que han de pagar els costos econòmics i emocionals d'aquest allunyament i els riscos personals que suposa. El col·lectiu pels drets humans i l'apropament de les persones preses basques, SARE, alerta que d'ençà que començà a aplicar-se aquesta pràctica penitenciària, s'han produït 400 accidents a les carreteres espanyoles i han mort 16 familiars de preses basques.

Per tots els motius exposats, el grup municipal de ICV-EUiA proposa els següents acords:

Primer. L'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana expressa, un cop més, el seu rebuig a la decisió de mantenir en presó preventiva a càrrecs electes i representants de dues de les entitats més importants de Catalunya que sempre han actuat de manera pacífica.

Segon. L'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana considera que l'aplicació d'una mesura cautelar com la presó preventiva, adoptada pel tribunal Suprem, dificulta la normalització de la situació política a Catalunya.

Tercer. L'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana expressa la seva solidaritat a les famílies de les persones empresonades i es compromet a rebre-les i a posar-se a la seva disposició per tal d'abastir-les del suport emocional i psicològic que necessitin.

Quart. L'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana considera l'allunyament penitenciari com un càstig social que vulnera els drets reconeguts pel Dret Internacional, atempta contra els drets humans i defensa que, mentre no es produeix l'excarceració i per raons d'humanitat, es procedeixi immediatament al trasllat de Joaquim Forn, Oriol Junqueras, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez a centres penitenciaris catalans.

Cinquè. Comunicar aquest acord als grups polítics al Parlament de Catalunya i a les entitats municipalistes.